

Een landmijn in het spitsuur van je leven

Van de ene op de andere dag ben je van een veelbelovende jonge partner opeens voorpaginanieuws. Een pleidooi voor meer openheid bij incidenten.

Jan-Willem Wits

"Voor u zit een verslagen accountant. Deze triple A-fraude heeft mij mijn carrière gekost", citeerde Het Financieele Dagblad Patrick Seinstra, de voormalige accountant van Deloitte die deze week voor de Accountantskamer verscheen vanwege de Steinhoff-zaak. Seinstra vertelde dat hij en zijn gezin door een hel zijn gegaan maar dat hij kracht vond in de overtuiging dat hij en zijn team goed werk hadden geleverd, door de fraude bij de meubelgigant aan het licht te brengen. "Ik heb dan ook na 23 jaar met opgeheven hoofd dit mooie vak verlaten", aldus Seinstra in de rechtszaal.

Bij Deloitte is Seinstra al in 2019 vertrokken, maar het Steinhoff-dossier zal hem ongetwijfeld nog lang achtervolgen; zelfs wanneer de tuchtrechter hem vrijpleit. Terecht vroeg Marcel Pheijffer zich in het FD al of het wel eerlijk is om zo'n megazaak alleen in de voeten van een individuele accountant te schuiven die zijn handtekening onder de accountantsverklaring zette. Het tuchtrecht houdt het verwrongen beeld in stand dat de volledige verantwoordelijkheid voor een accountantscontrole uiteindelijk bij één persoon terecht komt. Daar valt veel op af te dingen.

Dezelfde kenmerken

In de twintig jaar dat ik nu de accountancysector volg, valt het mij wel op dat bij dit soort zaken de betrokken accountant(s) vrijwel altijd dezelfde kenmerken hebben. Het gaat stevast om mannen (ja echt..) van ergens in de veertig, die nog volop in de bloei van hun leven staan. Meestal hebben ze maar één werkgever op hun CV, waar ze al tijdens of kort na hun studie in dienst zijn gekomen. Na twintig jaar bikkelen is het eindelijk gelukt om door de hoopel van het partnerschap te springen. In zekere zin beginnen ze daar weer onderaan de ladder, met het nodige aan bewijsdrang om de oudere partners te laten zien dat ze niet voor niets tot de maatschap zijn toegelaten. Vaak zullen ze lange werkweken combineren met een nog jong gezin, met een partner en opgroeiende kinderen die aandacht vragen. En dan wil je af en toe ook nog kunnen sporten, misschien iets ernaast doen als de Rotary of een vrijwillige klus bij een goed doel en een keer met vrienden afspreken.

En in het drukste spitsuur van je leven ontploft dan de landmijn die alles verandert... Van de ene op de andere dag ben je van een onopvallende en veelbelovende jonge partner opeens voorpaginanieuws. Alle externe afspraken verdwijnen uit je agenda en je brengt dagen (en nachten) door in de gangen van de raad van bestuur, *legal* en vaktechniek. Alhoewel iedereen ook meeleeft en je een hart onder de riem steekt, voel je de ogen van de partners in je rug. Alleen al omdat je opeens niets meer bijdraagt aan de winst maar een kostenpost bent geworden, die voor veel niet-declareerbare uren zorgt, torenhoge rekeningen van Zuidas-advocaten en een nóg hogere premie voor de aansprakelijkheidsverzekering. Naast de mogelijke kosten van een schikking, een schadevergoeding en een boete. De enige zekerheid die je nog hebt, is dat het zwaard van Damocles onvermijdelijk valt en je ergens anders aan de bak moet, want je bent nog te jong om van je pensioen te kunnen genieten. Ik zou ook niet meer slapen...

Is het toevallig dat het vaak juist dit type partners zijn die te maken krijgen met dit soort zaken? Nemen zij te veel hooi op hun vork en worden ze overmoedig omdat ze eindelijk met de eredivisie mogen meedoen? Durven ze niet aan de bel te trekken bij problemen, omdat ze bang zijn dan als zwak en onzeker over te komen? Of schieten de kantoren te kort door te weinig begeleiding?

Hoog risico

Het kan ook zijn dat juist bij deze jonge partners de dossiers terechtkomen met een hoog risicoprofiel, die oudere partners behendig van zich afschuiven. Op het eerste gezicht lijkt bijvoorbeeld Steinhoff met een duizelingwekkende omzet van 16 miljard euro een droomklant voor iemand die net een paar jaar partner is. Tegelijk voelt iedereen aan dat het tenminste wat ongemakkelijk is om de controlerend accountant te zijn van een multinational die in Nederland vooral op papier bestaat, terwijl alle hoofdactiviteiten in het buitenland plaatsvinden. Dat maakt je extreem afhankelijk van de controlewerkzaamheden van anderen en daar lijkt het in de reconstructie ook fout te zijn gegaan. Zelfs wanneer de Accountantskamer de lijn van Deloitte volgt dat de accountant tijdig en terecht aan de bel trok toen hij de fraude op het spoor kwam, lijkt de hele constructie met terugwerkende kracht uitermate riskant. Hoe sterk sta je als jonge partner om daar nee tegen te kunnen zeggen? Zulke vragen zouden in ieder accountantskantoor aan de orde moeten komen.

Het is, nog los van de casus, aangrijpend om te lezen hoe deze zaak het leven van een 'jonge' accountant volledig

overhoop heeft gegooid. Helaas is de openheid daarover zeldzaam. Hoewel de kans klein is dat de rubriek 'Mensen & Gevoelens' op Accountant.nl veel kopij zou opleveren, zou het goed zijn wanneer er meer van dit soort persoonlijke verhalen naar voren komen. De boegbeelden en leiders van de sector kunnen daarbij het voortouw nemen. Juist daarom is de 'Personlijke noot' die Ted Verkade schreef zo'n gemiste kans. Waarom lezen we daar alleen dat hij zichzelf iedere dag een dikke 8 kon geven en niets over de fouten en teleurstellingen die hij toch ook moet hebben meegemaakt? En ik begrijp best dat openheid over de Cyprus-zaak door juridische risico's wordt beperkt, maar is het onmogelijk om iets te zeggen over wat het met je doet wanneer zo'n dossier op je tafel ploft? Is het een teken van zwakte wanneer je eens openlijk vertelt dat je je kapot schrok toen je het bericht kreeg dat er bij een controlecliënt mogelijk voor miljarden met de boeken was gerommeld?

Met meer persoonlijke en kwetsbare verhalen zoals Seinstra bij de Accountantskamer vertelde, kan de sector - ook bij de buitenwereld - meer begrip en sympathie verwerven dan met de stoïcijnse opstelling die nu domineert. Terecht is rond de voorzitterskwestie naar voren gebracht dat accountants geen onfeilbare supermensen zijn. Door meer openheid te betrachten, kunnen accountants laten zien dat niets menselijks hen vreemd is.

Deel dit artikel

f in

Jan-Willem Wits is zelfstandig communicatieadviseur en werkt onder andere voor uiteenlopende opdrachtgevers in de accountancy.

GERELATEERD

NIEUWS | 09 juli 2021

Klacht AFM tegen accountant Steinhoff gegrond verklaard

Een tuchtklacht van de AFM tegen de controlerend accountant van Steinhoff is door de Accountantskamer gegrond verklaard. De betreffende accountant krijgt een tijdelijke... →

NIEUWS | 19 april 2021

'Klokkenluider tipte Deloitte over fraude bij Steinhoff

De Accountantskamer buigt zich vandaag over een tuchtklacht van de AFM tegen de controlerend accountant van Steinhoff. Bij het ontdekken van de miljardenfraude bij... →

NIEUWS | 18 maart 2021

AFM dient tuchtklacht in tegen accountant Steinhoff

Toezichthouder AFM heeft een tuchtklacht ingediend tegen een voormalig Deloitte-accountant, die eerder optrad als controlerend accountant van de Zuid-Afrikaanse... →

NIEUWS | 16 februari 2021

Deloitte doet schikkingsvoorstel van 70,3 miljoen euro aan Steinhoff-aandeelhouders

Deloitte wil, in ruil voor 'bepaalde vrijwaringen' met betrekking tot rechtszaken, claims en andere procedures, 70,3 miljoen euro betalen aan gedupeerde aandeelhouders... →

NIEUWS | 30 oktober 2020

Miljoenenboete voor voormalig topman meubelreus Steinhoff

Markus Jooste, de voormalig topman van meubelgigant Steinhoff, moet een boete van bijna 10 miljoen dollar betalen vanwege handel met voorkennis. Hij stuurde koersgevoelige... →
